

stærkere og stærer mere og mere bort af de omliggende Jorddele, saaledes at der danner sig en hel Aa, et helt Bæsted over Bejen. I Begyndelsen gør det naturligvis mindre, man kommer over det, man springer over denne ubetydelige Kende, men snart maa man vade over, og man føler sig mere og mere generet af de Forhold, som uden fra kommende Omstændigheder og Naturbegivenheder have bevirket i de tidligere Naturforhold. Man siger nu ganske naturligt til sig selv: Dette bør forandres, der maa ske en Forandring i dette Forhold, og det kan gøres paa to Maader. Enten kan man gøre hele Bejen om, lægge den paa en anden Maade, saaledes at den uden Forhindringer fører fra Maal til Maal, eller ogsaa maa man lægge en Bro eller Dæmning over dette Bæsted, saa at man paa en naturlig Maade kan få Forbindelsen genoprettet. Jeg betragter Valgfredsloven som en saadan Vej, en saadan Passage; den er Bejen fra Vælgerne til Lovgivningsarbejdet og derigennem til Indflydelse paa Administrationen og hele Regeringens Ledelse, naar vi da leve under sunde, naturlige politiske Forhold. Den Vej, den Passage, som Vælgerne her have, afhænger altsaa af den Form, man giver Valgloven. Men det er gaaet med Valgloven, som det gik med Bejen. Uden fra kommende Hindringer have Tid efter anden gjort Bejen mindre passabel, det vil sige, de have gjort Forholdene urimelige, upraktiske og u hensigtsmæssige, saaledes at alle nu sige: Dette her komme vi ganske vist over med, men vi komme over med det paa en saadan Maade, at det ingenlunde kan tilfredsstille rimelige Fordringer; dette Forhold bør ikke forlænges, vi maa, netop som jeg her har sagt, gaa en af 2 Veje, enten maa vi forandre hele Passagen, hele Bejen, saa den igen fører sikkert fra Maal til Maal, eller ogsaa maa vi paa det Sted, hvor den nu er, lave en Bro, en Dæmning, som kan føre til Maalet. Det vilde jo være fornuftig Mands Tale, og det er den Tale, jeg finder, at Udvalgets Mindretal har ført; derimod fører det ærede Medlem for Præsident Amt's 6te Valgfreds en anden Tale, han taler, som om der kom en i dette Tilfælde og sagde: Hør, Godtfolk, laad ikke der og snak længer om, enten I skulle lave Broen om eller I skulle lave en Dæmning! Nu skal

jeg i en Fart springe hen og tømre en Bro, og saa kommer jeg med den og lukker Hullet. Men naar saa vedkommende kommer med sin Bro, viser det sig, at den er absolut for kort i begge Gænder, saa den ingen Steder naar Land, men svæver i Luften og hænger og dingler, saa at den i Virkeligheden ikke fører til det Maal, den skulde, at sikre en regelmæssig, sund og naturlig Passage paa det Sted hvor man vil have den, nemlig fra Vælgerne til Lovgivningsarbejdet. Jeg vil henstille, om ikke dette Billede passer absolut bedre end det ærede Medlems. Jeg indrømmer, at denne Signelse er hjemmegjort, at den er af egen Fabrik. Derfor har den ganske vist den Svagthed, at den ikke kan påberaabe sig at være kommen frem med en eller anden Kapacitet som Opfinder eller at være brugt i et eller andet Tilfælde, som man interessant kan knytte den til. Men den har paa den anden Side den Styrke, at den kommer til at passe bedre paa Forholdene, fordi den er gjort med den specielle Tanke for Øje, at ramme det, man for Øjeblikket vil ramme. Jeg tror ikke, at selv den ærede Ordfører vil bestride, at naar vi endelig her skulle benytte et Billede, saa har jeg været heldigere i at søre Penjelen end han; den Ting betragter jeg som ubestridelig. Men, som sagt, Billederne ere jo altid underordnede i en Sag, idet det aldrig kan være dem, der bære den reelle og vægtsfulde Argumentation, hverken for eller imod en Sag.

Jeg skal derfor heller ikke opholde mig videre ved dem, men gaa over til at berøre nogle af de mere reelle Grunde, som ere blevne anførte, ganske særlig fra den ærede Ordførers Side. Han har jo endnu i denne Diskussion staaet ret ene om at forsvare Flertallets Stilling. Det kan jo være, at andre Medlemmer, som staa ham nær, Tid efter anden ogsaa komme til at lægge sig i Selen for at gøre dette Stykke Arbejde; og jeg tror, at der godt kan behøves flere Bringer end det ærede Medlem fra Mødens til at fylde denne Sele, selv om han bereder sin Bringe saa stærkt, som det i det hele taget er ham muligt. Den første reelle Grund, det ærede Medlem anførte mod Dagsordenen, var den, at han sagde, at denne Dagsorden var et Slag i Luften. Ganske vist er der allerede talt om denne Paastand her i Salen baade af det ærede